VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

TAIKUS ATOMAS

IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS PARTINIO, LKJS, PROFSĄJUNGOS KOMITETŲ IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

Laikraštis įkurtas 1988 m. birželio 28 d. ✱ Nr. 10 (31) ✱ 1989 m. kovo 8 d. ✱ Trečiadienis ✱ Kaina 1 kap.

1988 METŲ KOLEKTYVINĖ SUTARTIS

KAIP JI ĮVYKDYTA — ĮVERTINO PROFSĄJUNGOS KONFERENCIJA, ĮVYKUSI VASARIO 17 D.

Kolektyvinės sutarties svarstymo konferencija prasidėjo partinio komiteto sekretoriaus kreipimusi į darbuotojus, kuriame analizuojama politinė padėtis Respublikoje.

Pasisakymuose, kurie skambėjo po pagrindinių dviejų pranešimų — elektrinės direktoriaus A. Chromčenkos ir profsąjungos komiteto pirmininko A. Stelmacho, pasisakė devyni žmonės. Elektrinės darbuotojams žodį tarė Vakarų statybos valdybos viršininkas J. Žilinas.

Chemijos cecho vyriausiasis inžinierius V. Nugaibekovas pasiūlė į 1989 metų kolektyvinę sutartį įtraukti leidimą dėl streikų organizavimo. IAĖ gamybinio-techninio skyriaus viršininkas S. Rusakovas prašė delegatus palaikyti judėjimą „Jedinstvo", pervedant jiems iš socialiinio-kultūrinio fondo 150 tūkst. rub.

Planinio-ekonominio skyriaus viršininkas V. Derijus pasakė, kad 20 tūkst. rublių suma gali būti išskirta, nes dėl to nelabai nukentės įmonė. Už šį pasiūlymą balsavo „už", išskyrus keturis prieš.

Ryšių meistras A. Kočiurovas plojant auditorijai pareikalavo iškelti klausimą TSKP CK Plenume dėl grąžinimo respublikinei spaudai partinę kontrolę.

Reaktorinio cecho profsąjungos komiteto pirmininkas V. Boldikovas pasiūlė pakeisti socialistinio lenktyniavimo sąlygas.

J. Žilinas pasakė, kad reikia įrodyti visur: miestas turi būti pilnai pastatytas. Reikalinga galutinė miesto vystymo, o taip pat gamybinių objektų sąmata.

Netgi tuomet, jeigu miesto statyba nebus respublikos finansuojama (gavus statusą), gyventojai vistiek turi reikalauti geresnių gyvenimo sąlygų, kad nuotaika neprklausytų nuo socialinių klausimų. Jeigu AĖ darbas reikalauja maksimalaus atitrūkimo nuo buities, tai ir susidomėjimas žmogumi turi būti aukštame lygyje. Nebijoti pasakyti, kad darbas elektrinėje pavojingas.

A. Chromčenka, A. Stelmachas, J. Žilinas ir L. Pieviškis (e. darbininkų aprūpinimo skyriaus viršininko p.) atsakė į pateiktus klausimus.

IAE PROFSĄJUNGOS KOMITETO PIRMININKO A. STELMACHO PRANEŠIMAS

Praėjusieji ataskaitiniai metai mūsų kolektyvui buvo sunkus: ir numatytų planinių užduočių vykdymo, ir perėjimo prie naujų taritinių atlygių ir pareigybių, esant pilnai ukiskaitai, ir politinių klausimų sprendime. Jūs jau klausėte partorgo pranešimą, aš noriu pasakyti tik keletą žodžių. Reikia suprasti, kad situacija mus pastumia į kraštutinumus, ir štai esant tokiai sitaucijai, būtina išlaikyti pusiausvyrą, dar daugiau susiburti ir neiti į konfrontaciją, o savu geru darbu pademonstruoti savo vienybę. Paaiškinimui pasakysiu, kad mūsų rajono profsąjungos komitetuose —protesto akciją, išsiliejusią mitingais dėl kalbos, pravedė tik 3 įmonės, kuriose 15 tūkst. žmonių, įskaitant ir mūsų elektrinę, o viso įskaitoje daugiau kaip 60 tūkst. žmonių. Mes palaikome nuolatinį ryšį su „Jedinstva", ir pasikeitimai, kuriuos mes pritaikėme pravedant protesto akciją, buvo padaryti vėlai vakare po įvykusio Vilniaus įmonių direktorių, partinių komitetų sekretorių ir darbo grupės „Jedinstvo" posėdžio.

Dabar apie kolektyvinę sutartį. Priminsiu, kad kolektyvinė sutartis — tai svarbi socialistinės savivaldos forma įmonėje. Numato administracijos ir darbininkų tarpusavio bendradarbiavimą ekonominiuose ir socialinio išvystymo klausimuose tarp darbo kolektyvų, atitinkamai TSRS Konstitucijos, „TSRS Valstybinės įmonės (susivienijimo) Įstatymų" ir „Dėl TSRS darbo kolektyvų ir jų vaidmens padidinimo vadovaujant įmonėms, įstaigoms, organizacijoms įskaitant konkrečias sąlygas „Įstatų" reikalavimams. 1988 metų kolektyvinė sutartis apsvarstyta ir, aš galvoju, nėra reikalo dar kartą sustoti ties tuo, kas jau buvo padaryta. 1989 metų kolektyvinė sutartis buvo sudaryta remiantis pateiktais įvairiais pasiūlymais, tačiau pasiūlymai buvo įvairūs, daugumoje ne administracijos kompetencijoje. Mes juos pasistengėme atiduoti pagal jų paskirtį ir jų vykdymą kontroliuosime (tai gyvenvietės vykdomojo komiteto, Vakarų statybos valdybos, rajono vykdomojo komiteto klausimai).

Reikia pažymėti, kad 1989 m. kolektyvinės sutarties projekte nėra profsąjungos biudžeto sąmatos. Mes atsidūrėme sunkioje finansinėje padėtyje. Mums išlaikymui neužtenka 80 tūkst. rublių. Laikinai, aš pabrėžiu, laikinai, rajono profsąjungos komitetas dotacijos neišskiria, ir netgi jei mes nepervesime 35 proc. surinkto nario mokesčio Respublikos profsąjungų išvystymui, tai ir šiuo atveju finansų mums neužteks.

Kolektyvinės sutarties projektas 1989 metams bus sukoreguotas, remiantis jūsų šiandieniniais pasiūlymais.

PAGAMINTA 50 MLRD. kWh ELEKTROS ENERGIJOS

1989 m. vasario 28 d. — Ignalinos AE savos rūšies jubiliejinė data. Šią dieną suminis elektros gamybos kiekis (nuo elektrinės darbo pradžios) pasiekė 50 mlrd. kWh. Mes sveikiname darbo kolektyvą jubiliejaus proga.

* * *

Faktiškai vasario mėn. pagaminta 1698,8 mln. kWh elektros energijos (mėnesio (planas — 1395 mln. kWh), kas sudaro 111,8 proc.

Parduota 1583,6 mln. kWh (planas — 1395 mln. kWh), kas sudaro 113,5 proc.

Kovo pirmosiomis dienomis abu blokai dirbo stabiliai, 1250 MW elektros apkrovimu.

* * *

1988 m. vasario 27 — kovo 5 dienomis išmetamos į atmosferą radioaktyvios medžiagos sudarė inertinių radioaktyvių dujų — 10,0—14,3 proc. leistinos normos (In), ilgaamžių radionuklidų — 0,82—1,17 proc. In., 131-o jodo — 1,7—16,7 proc. In.

Gama spindulių fonas Sniečkaus gyvenvietėje 9—11 mikro R/ h.

IAE DIREKTORIAUS A. CHROMČENKOS PRANEŠIMAS

(sutrumpintas)

1988 metai charakterizuojami persitvarkymo, viešumo ir demokratijos procesais.

Kartu jie charakterizuojami ir negatyviu požiūriu į atominę energetiką, kartais skatinant nekompetetingais asmenimis, jau iš anksto žinant tendenciją pasisakant masinėse informacijos priemonėse.

Šis negatyvus požiūris perkeliamas ir tiems, kas dirba atominės energetikos srityje, t. y. mums ir jums. Psichologinis spaudimas, nukreiptas Ignalinos AE darbuotojams, tokiu atveju labai svarbu kokiomis sąlygomis reikia dirbti. Šį psichologinį spaudimą jaučiame ne tik mes, Ignalinos AE darbuotojai, bet ir mūsų šeimos.

Ir aš noriu padėkoti jums už santūrumą, ištvermę, kvalifikuotą ir pasiaukojantį darbą šiose sąlygose. Geriausias atominės energetikos propagandos būdas — pastovus beavarinis blokų darbas, aukštas moralinis-politinis dirbančiųjų ypatumas, kuo mažesnė AE įtaka supamai aplinkai.

Bet kuris leistinų normų viršijimas, užsidegimai, kartais net nelabai dideli įvykiai, suteikia pagrindą įvairiems gandams ir sensacijoms, išstojimas prieš atominę energetiką bendrai ir dalinai pries Ignalinos AE. Dar kartą pakartosiu: mes neturime tam sudaryti pagrindo, mūsų sėkmė — tai beavarinis, patikimas darbas.

Norėčiau taip pat pasakyti, kad kontrontacijos perteklius, kuriam kviečia kai kurie draugai, šiuo metu nereikalingas, ir išsaukia dalies respublikos gyventojų negatyvų požiūrį.

Apie elektrinės darbo rezultatus 1988 metais.

Priemonės, kurios užtikrina įrengimų darbo patikimumą, įvykdytos praėjusiais metais, einamais metais, 1989 metais, sudarys sąlygas dirbti pastoviau, tačiau bendrai 1988 metais Ignalinos AE darbą negalima pripažinti patenkinamai.

Tai susiję su tuo, kad 1988 metais energijos bloko Nr. 1 per ilgai vyko planinis-įspėjamasis remontas, nes reikėjo įvykdyti greitai veikiančios avarinės sistemos projekto darbus ir įvykdyti papildomus bandymus įdiegimų procese, apie 44 paras, o taip pat dėl to, kad 1988 m. rugpjūčio 11 d. enregijos bloko Nr. 2 galingumas sumažintas nuo 1400 iki 1250 MW.

Dėl išvardintų priežasčių 1988 metais mūsų įmonė įvykdė elektros energijos atleidimo valstybinį užsakymą tik 86,6 proc., o ryšium su tuo neįvykdė ir visų kitų pagrindinių ekonominių rodiklių. Mes negavome 1735 mln. kWh eletkros energijos, o 1987 metais negavome — 500,2 mln. kWh.

1988 metais įvyko dvi avarijos, tame skaičiuje viena dėl persanolo kaltės, aštuoniolika atvejų elektrinės visiško išjungimo, tame skaičiuje dėl personalo kaltės — 8, tuomet, kai 1987 metais avarijų visiškai nebuvo, o iš 20 elektrinės išjungimo atvejų, tik du dėl personalo kaltės, t. y. išaugo avaringumas 1988 metais, lyginant su 1987 metais.

Praeitais metais kapitaliniam remontui išleista 31264 tūkst. rub. pagrindinio fondo, kurio sąksaita buvo atlikta didelė apimtis darbų, kurie skirti įrengimų darbo saugumui, tame skaičiuje:

— pakeistos 48 valdymo ir apsaugos šerdys,

— metalinės konstrukcijos padengtos nedegama medžiaga,

— energijos bloke Nr. 2 pravesta kabelinių linijų apsauga priešgaisrinėmis medžiagomis,

— atliktas vamzdžių defektinių sandūrų, avarinės reaktoriaus šaldymo sistemos, vamzdžių remontas, tuo pačiu pilna apimtimi užbaigtas sandūrų pirmajame bloke remontas ir kt.,

— ištaisytos greitai veikiančios avarinės sistemos projektinės klaidos, pirmojo energijos bloko greitai veikiančios avarinės sistemos permontuotas nutekamasis kolektorius,

— sumontuotos ir dirba dūmų pašalinimo iš kabelinių šachtų ir bloko A—1 gaisro lokalizacijos sistemos,

— įvykdytas ventiliacijos sistemos pervedimas (išmetimai į ventiliacijos vamzdį) patikimam pirmojo energijos bloko maitinimui,

— įvykdytas 650 kabelių pakeitimas, kurie pakenkti įvykus gaisrui II bloke,

Nusprendus aukščiau stovinčioms organizacijoms 1988 metais, trečiojo energijos bloko statyba sustabdyta iki bus išspręsta problema, dalinai liečiantį projektų suderinimo, statybos rajono ištyrimo seisminiu požiūriu ir kt. klausimus,

Ryšium su tuo, kapitalinių įdėjimų apimtis sudarė 104339 tūkst. rub. arba 70.8 proc. plano. Buvo įvesta į eksploataciją 50211 kv. metrų gyvenamojo ploto arba planas įvykdytas 100,3 proc.

Mūsų įmonės kolektyvui praėjusieji metai yra metai, kuriais kartu su patvirtintomis priemonėmis prasidėjo praktinis darbas — cechai pereina ūkiskaitai naujomis apmokėjimo sąlygomis ir IAE pasiruošia perėjimui ūkininkauti naujomis sąlygomis, o cechai vidūkinei ūkiskaitai.

Praėjusiais metais žymi cechų dalis buvo pervesta naujoms darbo apmokėjimo sąlygoms, kas suteikė šiuose padaliniuose padidinti atlyginimus, tačiau tokie padaliniai, kaip turbinų, chemijos cechai, įrengimų bazė, kapitalinės statybos skyrius pasirodė dar nepasiruošę naujoms ūkininkavimo sąlygoms, o tai trukdo viso Ignalinos AE kolektyvo perėjimui dirbti naujomis ūkininkavimo sąlygomis. Būtina iki 1989 m. balandžio 1 d. užbaigti Ignalinos AE perėjimą naujoms sąlygoms.

Žymus įvykis ruošiant cechus, skyrius dirbti vidūkine ūkiskaita, yra paruošimas, svarstymas cechuose ir įmonėse, pateikiant pastabas, pasiūlymus laikiniems vidūkinės ūkiskaitos Nuostatams.

1989 metais mūsų įmonė, kaip ir kitos mūsų Ministerijos įmonės — dirbs pirmuoju ūkiskaitos modeliu, rentabliiu, tačiau dėl esant palyginti mažo planinio pelno dydžio, nevykdo jokių išskaitymų iš jo į valstybinį biudžetą, Ministerijai.

Būtina pažymėti, kad sausio mėn. ir pirmoji vasario mėn. pusė naujomis ūkininkavimo sąlygomis vyko neblogai. Taip, sausio mėn. plano viršijimas elektros energijos gavimo srityje sudaro 4 proc., o elektros energijos pardavime — 5,4 proc., žymiai sumažintos gamybinės išlaidos, ko rezultate gautas viršplaninis pelnas — 1337 tūkst. rub., kuris pilnumoje bus paliktas įmonėje.

Darbo kolektyvo tarybos nutarimu ir Ignalinos AE įsakymu Nr. 46, 1989. 01. 27. numatyta, kad nežiūrint į tai, kad laikini Nuostatai dėl vidūkinės ūkiskaitos įvedami nuo 1989 m. balandžio 1 d., visų kolektyvų darbas bus vertinamas remiantis juo, pradedant šių metų sausio mėnesiu, o remiantis darbo rezultatais, už pirmąjį ketvirtį cechams ir skyriams bus išskirtas papildomas skatinimo fondas, jeigu vidūkinės ūkiskaitos sąlygomis jis bus aukštesnis, negu faktiškai išmokėtas pagal veikiančias darbo apmokėjmo sąlygas.

Kapitalinės statybos srityje būtina išspręsti eilę svarbių klausimų:

1. Ignalinos AE 1989 metais būtinai turi grąžinti išlaidas įrengimų tiekėjams ir padengti statybinėms montavimo organizacijoms nuostolius.

2. Patvirtinti trečiojo energijos bloko konservavimo sąmatą, įjungiant visas tiekėjų ir rangovų išlaidas.

3. Biudžeto lėšomis užtikrinti patvirtintos sąmatos finansavimą.

SU KOVO 8-ĄJA!

Brangios moterys! Šiandieninis antrasis laikraščio puslapis — Jūsų. Mes kreipėmės į miesto ir IAE moterų tarybas su prašymu papasakoti apie savo darbą, rūpesčius. Valentina Petrovna Abdulbarova — miesto „Žinijos“ draugijos atsakingoji sekretorė, aktyvi propagandistė tarpnacionalinių santykių klausimais, vakarinių lietuvių kalbos mokymo grupių organizatorė. Galina Ivanovna Kuzmenko — IAE klubo „Orbita“ darbuotoja. Šiame klube ji organizuoja šeimyninės šventes, vadovauja rankdarbių ir vaikų meninės kūrybos rateliams.

Patalpintas trumpas pasakojimas apie Kolotilos šeimą.

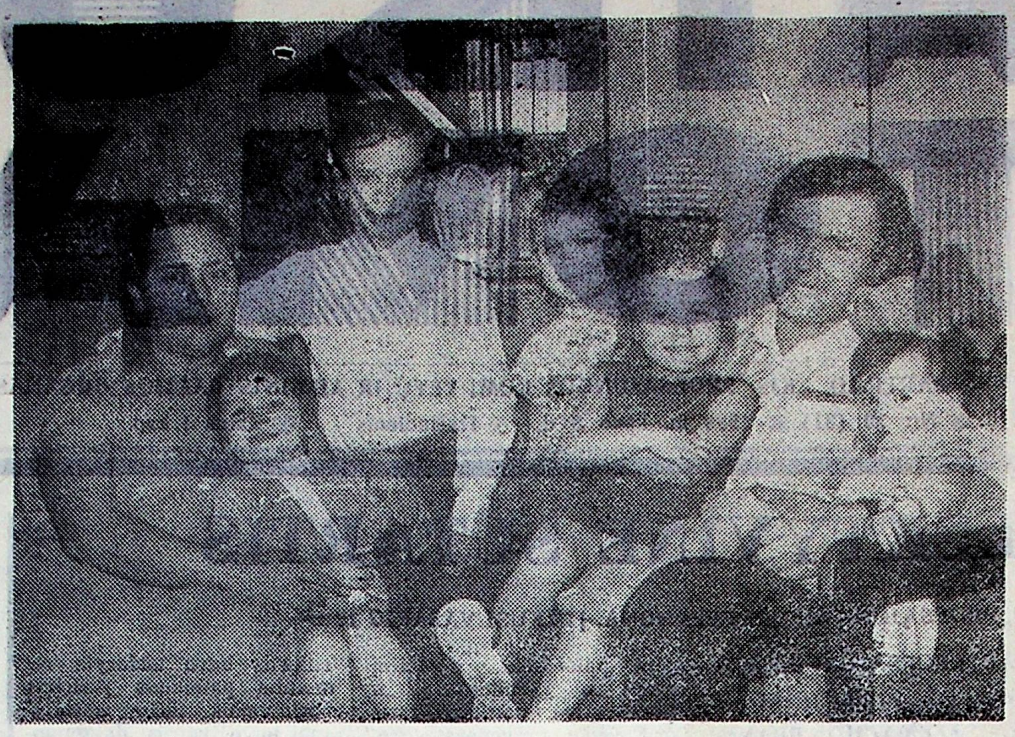

SUSIPAŽINKITE, DAUGIAVAIKĖ ŠEIMA

Prieš mane durys, apmuštos dermantinu. Vietoje simetriškai įkaltų dekoratyvinių vinių — nesudėtingas piešinys vaikiško siužeto. Kaip paaiškėjo vėliau, atliktas tėvų, prašant vaikams. Į skambutį visi, penki, išbėgo kaip žirniai į prieškambarį. — Mama, pas mus atėjo svečiai, — smalsumas skambėjo jų balseliuose. Paeiliui susipažinome: Taniuša — kovo mėn. jai sukaks dveji metukai, Maksimas — 3 metai, Sveta — 5 metai (tuoj pat pasidalino džiaugsmu — štai kokį laivelį iš spalvoto popieriaus ji suklijavo dovanų tėtės šventei). Romai — 6 metai ir vyriausiajam, Dimai, aštuoni. Jis jau mokinys. O tėvai dar taip jauni. Kolotilo Sergejus — statybos-montavimo valdybos Nr. 2 mūrininkas. Jam 29 metai, o Irinai — 25, ir jau apdovanota II laipsnio „Motinystės medaliu“.

Didelė šeima, daug rūpesčių. Tačiau šiuose namuose jautiesi lengvai, paprastai.

Vaikai mėgsta piešti, lipdyti, su malonumu padeda mamai. Ji puikiai mezga, užsiima pynimu.

Į klausimą, kodėl visgi penki vaikai, Irina atsakė, kad labai norėjusi dviejų mergaičių.

Pavasario šventės proga jie su Sergejumi linki moterims didelės šeimyninės laimės.

NUO PROTESTO—PRIE DIALOGO

V. ABDULBAROVA

Man, kaip ir visiems kitiems, vis dažniau pasitaiko sutikti susirūpinusius veidus. Su tokiais veidais būna žmonės, kurie nuolat laukia kokio nors smūgio. Mums visiems suprantamas šis skausmas. Spaudoje mus vadina „nelaimingais žmonėmis“. Tiesa, tai greičiau atrodo kaip kaltinimas, negu kaip atjautimas. Aš nenoriu, kad mes suteiktume pagrindą tokiam mūsų „supratimui“. Mes mėgstame ir mokame dirbti... Iš mūsų netgi gali pasimokyti, kaip reikia statyti. Jeigu, žinoma, kartu su šiukšlėmis miškuose parodyti statybos industrijos gamykias, puikų miestą, mokyklas ir rajono ligoninės, galingą atominę elektrinę. Aš galvoju, kad tarptautinė komisija elektrinėje ir atomininkams suteiks galimybę aukštai iškelti galvą. Mūsų tikėjimas rytdiena turi remtis sveiku samprotavimu. Viso pasaulio moterys išmintingos tuo, kad jos tiki geru, kad vadovaujasi išdidumo supratimu.

Ar ne apie išdidumą reikia kalbėti, kada mes patys, žinome: tarp gražių namų kubikų, žaliose pievelėse, kavinėje ir kinoteatre nėra miesto sielos. nėra jo ypatingo kvapo, jo muzikos? Papuošti prie namų gėlėmis gazonus, įkvėpti miestą gyvenimui — mūsų rūpestis, moterų.

Ar ne apie sumenkintą rusų kalbos išdidumą kalba Vitalijaus Kalpidžio žodžiai, nukreipti 70-ųjų metų poetams: „... štai Puškinui nereikalingas logopedas, o mes akiplėšiškai darkome kalbą“.

Literatūriniai rateliai bibliotekose ir mokyklose, dramos rateliai Vakarų statybos valdyboje ir Ignalinos atominėje elektrinėje, „Žmogaus“ klubas — tai taip pat moterų rūpestis.

Palikime mintis apie išvykimą. Žinoma, realus netekimas darbo — kitas reikalas. Tačiau vis daugiau tų, kurie sprendžia likimą, nenorėdami pasilikti. Stendai užpildyti įvairiais skelbimais apie gyvenamojo ploto keitimą. Kur? — Kad tik ne Lietuvoje! Bet kodėl?

Juk nuotraukose, kurios atliktos A. Karasiovo š. m. vasario 18 d. draugystės vakare, matyti, kad galima kitaip. Žinau, daugeliui nepatiks, tačiau pasakysiu: nėra iš mūsų pusės geranoriškumo. Vyrą nukreipti geram — moters rūpestis. Įsiklausykite. Ar jaučiame prieštaravimus mergaitei, kuri dalina duoną? Vyrui, kuris groja kontrabosu? Moteriai, aiškinančiai svečių priėmimo tradicijas lietuviškoje šeimoje? Janina Danelienė (nuotraukoje) Kauno rajono kultūros skyriaus vedėja, atsivežė dar dvidešimt aštuonis žmones, iš jų septyni vaikai (keturios šeimos). Viliojo juos čia ne tik noras propaguoti Lietuvos kultūrą, bet ir noras pažvelgti į rusišką miestą, apie kurį tiek daug pasakyta blogo. Ar taip? Ir ką gi? Pusė salės buvo tuščia. Pietavo svečiai, valgykloje prastovėję eilę. Kada gi bus svečių priėmimo salė? Kur gi mūsų išdidumas?

O mus Pakruojo rajone sutiko ne taip. Visur virė aistros apie Ignalinos atominę elektrinę, tačiau mes neišgirdome nė vieno blogo žodžio apie elektrinę, ir žiūrovai salėje, ir „šefuojantys mus“ asmenys buvo svetingi. Mums paruošė pietus, organizavo ekskursiją, daug pateikė klausimų. Visa tai paruošė Pakruojo moterų taryba kartu su rajono vykdomuoju ir partijos komitetais svečių priėmimui iš Sniečkaus praėjusį rudenį. Mūsų miesto moterų taryba tokio vadovų dėmesio nesulaukia.

Mes laukiame moterų tarybos delegacijos atvykimo iš Telšių — kovo mėn., iš Klaipėdos, Pakruojo — balandyje. Gegužės mėn. Sniečkuje įvyks keturių rajonų moterų tarybų seminaras — Ignalinos, Molėtų, Utenos ir Švenčionių rajonai dalyvaus. Birželio 1 d. vaikų gynimo diena, Janina Danelienė siūlo mums atvežti liaudies kūrybos parodą ir vaikų folklorinį ansamblį. Labai norėtųsi sutikti moteris taip pat gerai, kaip jos sutiko mus. Moterų taryba neturi nuosavų piniginių lėšų. Todėl vėl ir vėl mums reikės kreiptis į Vakarų statybos valdybą ir Ignalinos atominę elektrinę. Kad vystytųsi abipusis dialogas. pravedant priemones, mums būtina apsijungti į vieningą centrą.

Mums reikia tik papildyti Sniečkų rusų kultūros tradicijomis. Kokia puikia šventė galėtų būti žiemos palydos — kovo 1-oji, Užgavėnės. Su blynais, rusiška arbata. Arba vakariniai pasivaikščiojimai — su dainomis, liaudies kūryba. Tikra rusiška daina — tai juk ne čiastuškos. Rusų kultūros propagandai šie menki muzikiniai pavyzdžiai gali tik pakenkti, suteikiantys valstiečio „ech“ vaizdą kuriam viskas tas pats. Apie rusų sielos platumą ir kartu su tuo jos pergyvenimų jausmus pasakoja Aleksandras Nikolajevičius Radiščevas skyriuje „Sofija“ savo „Kelionėse...“: „... mano vežėjas užtraukė dainą, kasdieniškai liūdną. Kas žino rusų liaudies dainų balsą, tas pipažins, kad yra jose kažkas, kas jaudina sielą. Beveik jos visos švelnios ir jautrios... Jose rasi mūsų liaudies sielos įsikūnijimą. Pažvelk į rusų žmogų: įžvelgsi jo sumanymus“.

Rusų romanso gilumą, šviesius šiaurės motyvus, merginų dainų liūdesį — štai ką mes norėjome prisiminti, kada susirinkome kovo 2 d. į klubą „Orbita“. Gal, šie vakarai kažkam taps svarbiausiu, ir kada nors tai jau gyvuos savaime, be mūsų. Mūsų šaknys — tikrojoje rusų kultūroje, ir duoti joms gyvenimą Sniečkuje — taip pat moterų rūpestis.

Žiūrint į draugystės šventės nuotraukas, pamėgkime suprasti, kad Lietuva — tai ne tik Sąjūdis. Ir kad Sąjūdis — tai ne tik Prunskienė, Genzelis, Landsbergis, Juozaitis. Padėkime vyrams pereiti nuo konfrontacijos prie dialogo. Išsėkime nervinę įtampą. Patikėkime Brazausko žodžiams ir kreipkimės visa siela į laudį, tarp kurios gyvename.

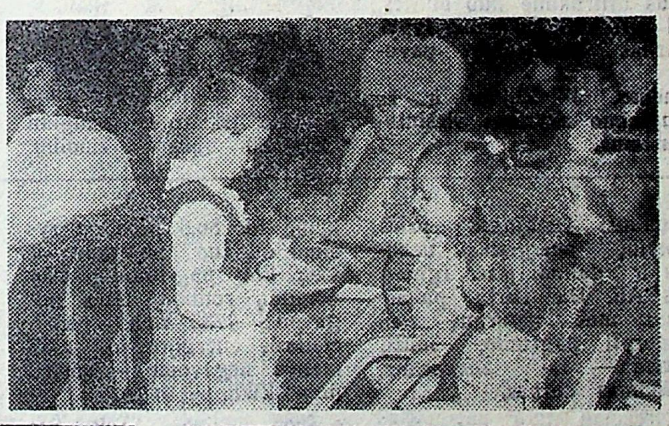

M. Čepulėnienė

Pavasaris.
Pabuskime ir mes.
Iš kasdienybės snaudulio —
Gyventi:
Pasėti, laistyti, purenti
Naujas viltis ir troškimus
Auginti žemėje ir savyje,
Auginti taikai.
Kad rudenėjant
Kaip į šventę
Galėtume ateit
Prie derliaus.

Laukia darbai

G. KUZMENKO

Siandieninių sąstatu mūsų moterų taryba dirba neseniai, nuo praeitų metų gruodžio mėn. Todėl apie atliktą darbą nekalbėsiu. Papasakosiu apie numatytus planus.

Kaip Ignalinos AE profsąjungos komiteto narys, aš dalyvauju visuose jo posėdžiuose ir galiu pažymėti, kad moterų problemos čia išžiūrimos gana dažnai. Ypatingai nauja yra — profkomiteto pasiūlymas pratęsti motinoms atostogas iki 3-jų metų vaikams prižiūrėti. Atostogų apmokėjimą turi vykdyti įmonės. Iš kokių lėšų?

Remiantis apytikriais profkomiteto paskaičiavimais, ikimokyklinėje įstaigoje vieno vaiko išlaikymas sudaro nemažą sumą. Susidaro įspūdis, kad perėjus į ūkiskaitą, apsimoka prailginti atostogas, negu eikvoti lėšas vaikų išlaikymui ikimokyklinėse įstaigose. Be to, išsilaisvina vietos vyresniems vaikams. Netgi įsidarbinimo problema nebus tokia aštri.

Mūsų planuose numatyti poilsio vakarai, šeimyninės šventės, sodininkų šventė. Galvojame dalyvauti miesto konferencijoje, skirtoje Vaikų gynimo dienai. Svajojame apie moterų klubą. Įsivaizduokite jaukią patalpą, rankdarbius, arbatą, madų žurnalus. Kavinė, šeimyniniai klubai — tai kažkas ne tai. Kai kada moteris turi pabūti viena.

Dabar mūsų aktyve — 9 moterys. Margarita Zujeva iš šilumos automatikos ir matavimo cecho, Irina Podorožkina iš įrengimų bazės, Olga Rusakova iš kapitalinės statybos skyriaus ir kitos. Stengiamės įtraukti darbui ir kitas moteris. Ateityje — daug darbų.

Redakcijos adresas: 234760, Lietuvos TSR Ignalinos rajonas, Sniečkus, Ignalinos atominė elektrinė tel. 29157, 31714 Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. Apimtis — 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 323. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Švenčionių filialas: Švenčionys, Vilniaus 36/1. Telefonas 51214. Indeksas 67238.

Redaktorė O. BERIOZA